

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tekijänoikeuslain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Tekijänoikeuslakia ehdotetaan muutettavaksi niin, että hyvitys teoksen kappaleiden valmistamisesta yksityiseen käyttöön maksetaan valtion talousarvioon otettavasta määrärahasta.

Yksityistä kappaleen valmistamista ja sen yleisyyttä tutkittaisiin hyvityksen oikean tason määrittämiseksi.

Ne hyvitysmaksua koskevat pykälät, joita ei ehdoteta muutettaviksi, kumottaisiin. Lain

tullessa voimaan myös tekijänoikeusasetuksen hyvitysmaksua koskevat pykälät tulisivat kumottaviksi.

Esitys liittyy valtion vuoden 2015 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila ja ehdotetut muutokset

Tekijänoikeuslain (404/1961) 2 a luvussa säädetään hyvityksestä teoksen kappaleiden valmistamisesta yksityiseen käyttöön. Yksityisen kopioinnin hyvitysmaksulla hyvitetään tekijänoikeudella suojattujen teosten tekijöille ja muille oikeudenhaltijoille sitä, että teoksia ja lähioikeuksien suojan kohteita kopioidaan yksityiseen käyttöön tekijänoikeuslaissa säädetyn rajoituksen nojalla.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa, jäljempänä *tietoyhteiskuntadirektiivi*, mukaan tekijänoikeutta voidaan rajoittaa sallimalla yksityinen kopiointi, jos oikeudenhaltijoille järjestetään kopioinnista sopiva hyvitys (fair compensati-on).

Direktiivissä tarkoitettu hyvitys, joka jäsenvaltion on järjestettävä, jos kappaleen valmistamista koskevaan oikeuteen säädetään direktiivissä sallittu poikkeus tai rajoitus, on korvausta tekijälle tai lähioikeuden haltijalle tekijänoikeudella tai lähioikeudella suojatun aineiston käyttämisestä, tässä tapauksessa aineiston kopioimisesta yksityiseen käyttöön. Direktiivin johdantokappaleen 35 mukaan ”tietyissä poikkeus- tai rajoitustapauksissa oikeudenhaltijoiden olisi saatava sopiva hyvitys suojattujen teostensa tai muun aineistonsa käytön korvaamiseksi heille riittävällä tavalla”.

Mainitun johdantokappaleen mukaan ”tällaisen sopivan hyvityksen muotoa, yksityiskohtaisia järjestelyjä ja mahdollista tasoa määritettäessä olisi otettava huomioon kunkin tapauksen erityisolosuhteet. Näitä olosuhteita arvioitaessa käyttökelpoinen peruste voi olla kyseisestä toimesta oikeudenhaltijoille mahdollisesti aiheutuva haitta. Mikäli oikeudenhaltijat ovat jo saaneet maksun josakin muussa muodossa, esimerkiksi osana lisenssimaksua, mitään erityistä tai erillistä maksua ei voida edellyttää. Sopivan hyvityksen tason määrittämisessä olisi otettava täysin huomioon, missä määrin direktiivissä tar-

koitettuja teknisiä suojaustoimenpiteitä on käytetty. Tietyissä tilanteissa, joissa oikeudenhaltijalle koitua haitta on vähäinen, ei velvoitetta maksun suorittamiseen voi syntyä.”

Yksityisen kopioinnin hyvitystä on vuodesta 1984 lähtien kerätty kasettimaksuna ja sittemmin 2006 alkaen hyvitysmaksuna siitä mahdollisuudesta, että tallennusalustalle voidaan valmistaa teoksesta kappale yksityistä käyttöä varten. Lain mukaan maksuvelvollisia ovat laitteen valmistaja ja maahantuoja sekä toissijaisesti sen jälleenmyyjä. Maksu kohdistuu laitteen tai tallennusalustan tallennusominaisuuteen ja tulee myyntihinnassa kuluttajan maksettavaksi.

Hyvitys oikeudenhaltijoille kerätään tallennusalustoista ja -laitteista, joihin teos voidaan tallentaa ja joita merkittävässä määrin käytetään teoksen kappaleen valmistamiseen yksityiseen käyttöön. Hyvitysmaksu suoritetaan opetus- ja kulttuuriministeriön hyväksymälle järjestölle Teosto ry:lle. Hyvitysmaksukertymä jaetaan vuosittain opetus- ja kulttuuriministeriön hyväksymän maksuvarojen käytösuunnitelman mukaisesti tekijöille suorana hyvityksenä ja tekijöiden yhteisiin tarkoituksiin välillisenä hyvityksenä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitkä laitteet kuuluvat yksityisen kopioinnin hyvitysmaksun piiriin ja mikä on maksun suuruus. Valtioneuvoston asetus tallentamattomien ääni- ja kuvanauhojen ja muiden tallennuslaitteiden valmistuksesta ja maahantuonnista suoritettavan maksun suuruudesta vuonna 2014 (946/2013) on voimassa 31 päivään joulukuuta 2014.

Hyvitysmaksua kerätään tällä hetkellä analogisista ja digitaalisista tallennusalustoista sekä digitaalisista tallennuslaitteista, kuten mp3-soittimista, tallentavista digisovittimista ja ulkoisista kiintolevyistä.

Noin 12 miljoonan euron tasolle vuosina 2004—2008 noussut hyvitysmaksukertymä, johon vuoden 2007 digisiirtymä aiheutti tilapäisen noin 3 miljoonan euron lisäyksen, on laskenut noin 6,5—7 miljoonan euron tasolle vuosina 2011—2013. Vuoden 2014 kerty-

mäksi arvioidaan noin 5 miljoonaa euroa. Hyvitysmaksukertymän aleneminen tälle tasolle vaikuttaa kielteisesti luovan työn tekijöiden toimintaedellytyksiin, eikä kertymää voida pitää suuruudeltaan kohtuullisena hyvityksenä yksityisestä kopioinnista, jonka vuosina 2011—2013 ei kuitenkaan osoitettu vähentyneen. Edellytyksiä hyvitysmaksun laittekannan laajentamiseen tai maksun korottamiseen ei ole ollut.

Yksityiseen kopiointiin käytettävien laitteiden kirjo on monipuolistunut ja teosten kopiointi on siirtynyt perinteisistä, lähes yksinomaan tallentamiseen ja kopiointiin soveltuvista tallennusaluustoista ja -laitteista sellaisiin laitteisiin, joita voidaan kopioimisen tai tallentamisen lisäksi käyttää myös muihin tarkoituksiin. Myös aineistojen suora lisensiointi on kehittyvässä, mutta sen ei ainakaan lyhyellä aikavälillä arvioida merkittävästi vähentävän hyvityksen piiriin kuuluvaa yksityistä kopiointia. Edellä kuvatusta kehityksestä on seurauksena se, että hyvitysmaksua ei kerry kaikista sellaisista tallennuslaitteista ja -aluustoista, joihin teoksia kopioidaan laissa tarkoitettulla tavalla yksityiseen käyttöön.

Hallitusohjelman mukaan ”hyvitysmaksujärjestelmää uudistetaan turvaamaan alan toiminnan taloudelliset edellytykset nopean teknologisen kehityksen olosuhteissa”. Terveen kilpailun edistämishjelman digitaalisia markkinoita koskevan toimenpidekirjauksen mukaan ”opetus- ja kulttuuriministeriö selvittää, miten hyvitysmaksujärjestelmää voitaisiin uudistaa vuoteen 2014 mennessä hallitusohjelman tarkoittamalla tavalla nopean teknisen kehityksen olosuhteissa”.

Hallitusohjelman kirjausta on ryhdytty panemaan toimeen vuonna 2012. Hanketta on ohjannut hallituspuolueiden edustajien työryhmä kulttuuriministerin valtiosihteerin johdolla.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että otetaan käyttöön uusi järjestelmä, jossa hyvitys yksityisestä kopioinnista rahoitetaan valtion talousarvioon otettavalla kehyslisäyksellä. Hyvityksen tulee olla määrältään sellainen, että sitä voidaan pitää tietoyhteiskuntadirektiivin mukaisesti suuruudeltaan kohtuullisena hyvityksenä (fair compensation) teosten kappaleiden valmistamisesta yksityiseen käyttöön.

Kun valtio lainsäädännössään sallii yksityisen kappaleen valmistamisen tekijänoikeuden rajoituksena ja tietoyhteiskuntadirektiivi edellyttää tällaisessa tapauksessa hyvityksen järjestämistä tekijöille, eikä hyvitystä pystytä riittävästi keräämään osana tallennusaluoston myyntihintaa, on perusteltua, että valtio suorittaa yksityisen kopioinnin hyvityksen verovaroista.

Hyvityksen taso perustuisi alkuvaiheessa aiempiin hyvitysmaksukertymiin. Hyvityksen lähtötasoksi vuosina 2015 ja 2016 määriteltäisiin 11 miljoonaa euroa, joka rahoitettaisiin kokonaan valtion talousarvioon lisättävällä määrärahalla. Valtioneuvoston asetusta laitemaksuista ja niiden suuruudesta ei vuodelle 2015 enää annettaisi. Vuoden 2017 valtion talousarvion valmistelussa ja siitä eteenpäin hyvityksen tason määrittämisessä otettaisiin lisäksi huomioon yksityistä kappaleen valmistamista ja sen määrää kartoittavan puolueettoman tutkimuksen tulokset ja tapahtunut kehitys.

Voimassa olevat säännökset tallennusaluostojen valmistuksen tai maahantuonnin yhteydessä maksettavasta maksusta ehdotetaan kumottaviksi. Myös tekijänoikeusasetuksen säännökset hyvitysmaksusta tulisi kumota lain tullessa voimaan.

2 Esityksen vaikutukset

Ehdotuksessa esitetään tekijänoikeuslakiin muutosta, joka on otettu huomioon vuoden 2015 valtion talousarvion täydennysesityksessä. Ehdotuksen hyväksyminen edellyttää kehyslisäystä opetus- ja kulttuuriministeriön pääluokkaan. Talousarvioon ehdotetaan 11 miljoonan euron lisäystä käytettäväksi yksityistä kappaleen valmistamista koskevan hyvityksen järjestämiseen tekijöille.

Yksityistä kappaleen valmistamista tutkittaisiin vuosittain. Valtion talousarvioon otettavan määrärahan suuruuden määrittämisessä otettaisiin huomioon vuosittain tehtävien tutkimusten tulokset. Suuria ja nopeita muutoksia valmistettujen kappaleiden määrissä ei kuitenkaan odoteta tapahtuvan lähivuosina.

Siirtyminen tallennusaluostojen myyntiin kytketystä hyvitysmaksusta valtion talousarvioon otettavaan hyvitykseen takaisi vakaan järjestelmän, joka ei ole riippuvainen siitä, ovatko kaikki yksityiseen kopioimiseen mer-

kittävässä määrin käytettävät tallennusalustat ja -laitteet kulloinkin maksun piirissä vai eivät.

Tallennusalustojen valmistajien, maahantuojien ja jälleenmyyjien maksuvelvollisuus lakkaisi. Sen myötä poistuisivat myös maksusta aiheutuneet hallinnointikulut kaupan eri portailta. Vuonna 2011 arvio hallinnointikuluista oli noin 1 miljoona euroa vuodessa. Vaihtoehdosta, että maksu laajennettaisiin uusiin laitekategorioihin ja järjestelmän piiriin tulisi uusia maksuvelvollisia, on puolestaan arvioitu aiheutuvan lisäksi jopa 3—5 miljoonan euron kertakustannukset.

Hyvitysmaksun poistaminen alentaisi tallennusalustojen ja laitteiden kuluttajahintoja. Tällä hetkellä esimerkiksi mp3-soittimen ja tallentavan digisovittimen hinnassa on tallennuskapasiteetista riippuen hyvitysmaksua 4—36 euroa, ulkoisen kiintolevyn hinnassa puolestaan 9—18 euroa.

Hyvitysmaksua hallinnoivaa järjestöä ei enää tarvittaisi, vaan hyvitys voitaisiin maksaa suoraan opetus- ja kulttuuriministeriöstä tekijöitä edustavien järjestöjen välityksellä hyvityksen edunsaajille eli tekijöille ja lähioikeuksien oikeudenhaltijoille. Samalla poistuisivat hyvitysmaksun keräämisestä ja maksuvarojen hallinnoimisesta aiheutuneet kulut, jotka nykyisessä järjestelmässä on katettu maksun tuotosta. Perintä- ja hallinnointikulut ovat olleet noin 500 000—700 000 euroa vuodessa.

Yksityisen kopioinnin tutkimusten luotettavuutta parannettaisiin järjestämällä tutkimustoiminta opetus- ja kulttuuriministeriön hyväksymässä puolueettomassa tutkimuslaitoksessa. Yksityisen kopioinnin kehitystä arvioitaisiin valtioneuvoston asettamassa neuvoo-antavassa neuvottelukunnassa, jonka tehtävänä olisi toimia neuvoo-antavana asian tuntijaelimenä yksityistä kappaleen valmistamista koskevassa tutkimuksessa.

Järjestelmän hallinnointi kevenisi ja järjestelmän kustannustehokkuus paranisi merkittävästi. Myös asiaa koskeva lainsäädäntö yksinkertaistuisi huomattavasti, kun sekä tekijänoikeuslaissa että -asetuksessa nykyisin olevat hyvitysmaksua koskevat säännökset voitaisiin kumota. Hyvityksen hallinnointiin ei kuluisi rahavaroja, vaan yksityisen kopioinnin tutkimustoimintaan käytettävää osaa

lukuun ottamatta koko määräraha voitaisiin suorittaa hyvityksenä tekijöille.

Uudistuksen myötä yksityisen kopioinnin hyvitystä koskeva päätöksenteko siirtyisi osaksi valtion talousarvion valmistelua ja sitä koskevaa päätöksentekoa. Vuosittaisia neuvotteluja tallennusalustojen valmistajia ja maahantuojia sekä tekijöitä edustavien järjestöjen ja kuluttajaviranomaisten kanssa ei enää tarvittaisi. Myöskään lausuntokierrosta, jossa liikenne- ja viestintäministeriö ja työ- ja elinkeinoministeriö antavat hyvitysmaksun suuruudesta ja maksun piiriin kuuluvista laitteista lausuntonsa ennen valtioneuvoston päätöstä, ei tarvittaisi.

Uudistus lisäisi opetus- ja kulttuuriministeriössä tehtävän työn määrää. Valvontaviranomaisia yksityisen kopioinnin hyvitys ei enää työllistäisi. Tulliviranomaisten ja aluehallintoviraston valvonta- ja tarkastustehtävät lakkaisivat. Hyvitysmaksua koskevien pykälien kumoamisen jälkeen ei tarvittaisi myöskään poliisin virka-apua tarkastusten suorittamisessa.

Uudistuksen voimaantulon jälkeen nykyinen hyvitysmaksun keräävä järjestö huolehtisi järjestöä koskevan hyväksymispäätöksen mukaisesti nykyisen järjestelmän mukaisista toimenpiteistä, kunnes kaikki vanhan järjestelmän tarvittavat tili- ja muut selvitykset on hoidettu. Myös suoritettujen hyvitysmaksun palautusta voitaisiin laissa säädetyissä tapauksissa hakea vuoden 2015 maaliskuun loppuun asti.

3 Asian valmistelu

Hallituksen esitys on valmisteltu opetus- ja kulttuuriministeriössä. Esityksestä on järjestetty kuulemistilaisuuksia.

4 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2015 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Samanaikaisesti tämän esityksen kanssa on eduskunnassa käsiteltävänä myös hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tekijänoikeuslain muuttamisesta (HE 181/2014 vp). Mainittuun esitykseen sisältyy ehdotus otsikoiden lisäämisestä kaikkiin lain pykäliin sekä muutoksista lähioikeuspykälien viittaussäännöksiin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

26 a §. Pykälän 1 momentin mukaan valtio maksaisi tekijöille hyvitystä teoksen kappaleiden valmistamisesta yksityiseen käyttöön. Hyvitys maksettaisiin valtion talousarvioon otettavasta määrärahas- ta. Määrärahan tulisi olla määrältään sellainen, että sitä voidaan pitää kohtuullisen suuruisena hyvityksenä teosten kappaleiden valmistamisesta yksityiseen käyttöön.

Hyvityksellä tarkoitetaan tietoyhteiskunta- direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista hyvitystä (fair compensation, suomeksi sopiva hyvitys), joka oikeudenhaltijoiden tulisi saada, kun jäsenvaltio säätää rajoituksen kappaleen valmistamista koskevaan oikeuteen luonnolliselle henkilölle yksityiseen käyttöön.

Pykälän 2 momentin mukaan yksityistä kappaleen valmistamista ja sen yleisyyttä tutkittaisiin hyvityksen oikean mitoituksen määrittämiseksi. Yksityistä kopiointia koskevan tutkimuksen tekisi opetus- ja kulttuuriministeriön hyväksymä puolueeton tutkimuslaitos. Tutkimus voisi sisältää useita erillisiä tutkimuksia, joilla kartoitetaan yksityistä kappaleen valmistamista ja sen laajuutta. Tutkimusten kulut maksettaisiin määrärahas- ta.

Olennaista on, että tutkimustoiminta organisoitaisiin niin, että yksityisen kopiointin laajuudesta ja kopiointilähteistä saataisiin mahdollisimman neutraali ja väritymätön kuva hyvityksen oikean tason ja hyvityksen jakamisen perustaksi. Tämä edellyttää, että tutkimusten suunnittelu ja niiden tulosten arviointi ja tulkinta tapahtuisi mahdollisimman puolueettomalla tavalla.

Tutkimusten suunnittelussa ja toteuttamisessa voitaisiin käyttää hyväksi myös sitä kokemusta ja osaamista, jota hyvitysmaksun keräävänä järjestönä jo 1980-luvun puolivälistä toimineelle Teosto ry:lle on kertynyt yksityistä kopiointia koskevasta tutkimustoi- minnasta.

Pykälän 3 momentin mukaan valtioneuvosto asettaisi opetus- ja kulttuuriministeriön esityksestä neuvottelukunnan, jonka tehtävä-

nä olisi toimia neuvoo-antavana elimenä tutkimusten sisältöön ja suunnitteluun liittyvissä kysymyksissä. Neuvottelukunnan toimikausi olisi neljä vuotta.

Neuvottelukunta koostuisi keskeisten vi- ranomaisten, kuten Kilpailu- ja kuluttajavi- raston, liikenne- ja viestintäministeriön ja työ- ja elinkeinoministeriön, sekä keskeisten sidosryhmien, kuten oikeudenhaltijoiden ja heitä edustavien yhteishallinnointijärjestöjen ja elinkeinoelämän, edustajista. Neuvottelu- kunnan puheenjohtajana toimisi opetus- ja kulttuuriministeriön edustaja.

26 b §. Pykälän 1 momentin mukaan hyvi- tys maksettaisiin opetus- ja kulttuuriministe- riön vuosittain hyväksymän hyvitysvarojen käyttösuunnitelman mukaisesti suorana hyvi- tyksenä teosten tekijöille ja välillisenä hyvi- tyksenä tekijöille heidän yhteisiin tarkoituk- siinsa. Tämä vastaisi voimassa olevan 26 a §:n säännöstä.

Pykälän 2 momentin mukaan hyvitys mak- settaisiin tekijöille lukuisia tietyn alan Suo- messa käytettyjen teosten tekijöitä edustavan järjestön välityksellä, kuten myös voimassa olevassa 26 a §:n 1 momentissa on säädetty. Ministeriön käyttösuunnitelma voisi sisältää myös tarkempia ohjeita hyvityksen jakami- sesta järjestön edustaman alan tekijöille. Jär- jestön olisi tekijöille henkilökohtaisena hyvi- tyksenä maksettavan suoran hyvityksen ja- kamisessa kohdeltava sekä edustamiaan että järjestön ulkopuolisia tekijöitä aina yhden- vertaisesti.

Pykälän 3 momentin mukaan opetus- ja kulttuuriministeriö valvoisi, että hyvityksen käytössä ja edelleen tilittämisessä noudate- taan käyttösuunnitelmaa. Ministeriöllä olisi oikeus saada järjestöltä tarpeelliset tiedot valvontaa varten.

45 §. Esittävän taiteilijan oikeuksia koske- van 45 §:n 7 momenttia muutettaisiin yksi- tyisen kopiointin hyvityksen osalta viittauk- seksi 26 a ja 26 b §:n soveltamiseen.

46 §. Äänitallenteen tuottajan oikeuksia koskevan 46 §:n 3 momenttia muutettaisiin yksityisen kopiointin hyvityksen osalta viit- taukseksi 26 a ja 26 b §:n soveltamiseen.

46 a §. Kuvatallenteen tuottajan oikeuksia koskevan 46 a §:n 3 momenttia muutettaisiin yksityisen kopioinnin hyvityksen osalta viittaukseksi 26 a ja 26 b §:n soveltamiseen.

49 a §. Valokuvaajan oikeuksia koskevan 49 a §:n 3 momenttia muutettaisiin yksityisen kopioinnin hyvityksen osalta viittaukseksi 26 a ja 26 b §:n soveltamiseen.

2 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

Voimaantulosäännöksen 2 momentin mukaan 26 a §:n 2 momentissa tarkoitettut tutkimustulokset otettaisiin ensimmäisen kerran huomioon valmisteltaessa valtion vuoden 2017 talousarvioesitystä. Riittävä siirtymäaika on tarpeen, jotta tutkimus ehditään organisoida ja sovittaa talousarvion valmisteluajankautuun.

Voimaantulosäännöksen 3 momentin mukaan vuonna 2014 kerättyyn maksuun ja sen maksamiseen hyvityksenä tekijöille sovellettaisiin kuitenkin tällä lailla kumottujen 26 c—26 f ja 26 h §:n säännöksiä. Vuonna 2014 tallennuslustoista kerätyn maksun maksuvarojen hallinnointi vuonna 2015 ja maksuvarojen jakaminen tekijöille olisi tarkoituksenmukaisinta hoitaa nyt voimassa olevien säännösten mukaisesti ja olemassa olevia hallintorakenteita hyväksi käyttäen.

Voimaantulosäännöksen 4 momentin mukaan kumotussa 26 e §:ssä tarkoitettua suoritettua maksua vastaavaa palautusta voitaisiin hakea hyvitysmaksun nykyään keräävältä järjestöltä 31 päivään maaliskuuta 2015.

3 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Nykyisten hyvitysmaksusäännösten voimassa ollessa hankittujen tallennuslustojen

ostajien omaisuuden suojan osalta nousee esiin kysymys maksun palautusta koskevien tekijänoikeuslain 26 e §:n säännösten soveltamisesta sen jälkeen, kun hyvitys on säädetty rahoitettavaksi valtion talousarviosta.

Tekijänoikeuslain 26 e §:n mukaisia maksun palautuksia on vuosina 2009—2013 maksettu keskimäärin 73 kappaletta. Palautukset ovat olleet keskimäärin 76 euroa. Vuosittain palautuksina on maksettu keskimäärin 5 600 euroa. Lisäksi laitteiden maastaviennistä johtuvia maksun palautuksia on maksettu vuodessa yleensä 1 500 euron ja 10 000 euron välillä.

Koska maksua ei enää vuoden 2014 jälkeen kerättäisi tallennuslustoista ja viimeiset kerätyt maksuvarat jaettaisiin tekijöille vuoden 2015 aikana, hyvitysmaksun keräävää ja maksuvarojen hallinnoivaa järjestöä ei tämän jälkeen enää tarvittaisi. Sen vuoksi myös maksun palautus olisi tarkoituksenmukaista ja kohtuullista rajoittaa päättymään vuoden 2015 maaliskuun lopussa.

On oletettavaa, että tallennuslustaa tai tallennuslaitetta ruvetaan käyttämään pian sen hankinnan jälkeen aiottuun tarkoitukseen. Sama koskee myös maahantuotuja laitteita, jotka joko myydään kuluttajille tai viedään maasta toiseen maahan myytäväksi varsin nopeasti.

Sen, että oikeus saada maksun palautus rajoitettaisiin vuoden 2015 maaliskuun loppuun 26 e §:n 2 momentin mukaisesti, ei voida katsoa loukkaavan kohtuuttomasti laitteen käyttäjän tai maastaviejän oikeutta saada maksun palautus.

Lakiehdotusta ei ole pidettävä perustuslain kannalta ongelmallisena.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tekijänoikeuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan tekijänoikeuslain (404/1961) 26 c—26 f ja 26 h §, sellaisina kuin ne ovat, 26 c, 26 e ja 26 h § laissa 821/2005, 26 d § laeissa 442/1984, 34/1991, 1254/1994 ja 1442/2009 ja 26 f § laissa 442/1984, sekä

muutetaan 26 a ja 26 b §, 45 §:n 7 momentti, 46 §:n 3 momentti, 46 a §:n 3 momentti ja 49 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 26 a § laeissa 821/2005 ja 663/2008, 26 b § ja 49 a §:n 3 momentti laissa 821/2005 sekä 45 §:n 7 momentti, 46 §:n 3 momentti ja 46 a §:n 3 momentti laissa 763/2013, seuraavasti:

26 a §

Valtio maksaa tekijöille hyvitystä teoksen kappaleiden valmistamisesta yksityiseen käyttöön. Hyvitys maksetaan valtion talousarvioon otettavasta määrärahasta, jonka tulee olla määrältään sellainen, että sitä voidaan pitää kohtuullisena hyvityksenä teosten kappaleiden valmistamisesta yksityiseen käyttöön.

Yksityistä kappaleen valmistamista ja sen yleisyyttä tutkitaan hyvityksen oikean mitoituksen määrittelemiseksi. Tutkimuksen tekee opetus- ja kulttuuriministeriön hyväksymä puolueeton tutkimuslaitos.

Valtioneuvosto asettaa opetus- ja kulttuuriministeriön esityksestä neuvottelukunnan, jonka tehtävänä on toimia neuvoa-antavana asiantuntijaelimenä yksityistä kappaleen valmistamista koskevassa tutkimuksessa. Neuvottelukunnan toimikausi on neljä vuotta.

26 b §

Hyvitys maksetaan opetus- ja kulttuuriministeriön vuosittain hyväksymän hyvitysvaarojen käyttösuunnitelman mukaisesti suorana hyvityksenä teosten tekijöille ja välillisenä hyvityksenä tekijöille heidän yhteisiin tarkoituksiinsa.

Hyvitys maksetaan tekijöille lukuisia tietyn alan Suomessa käytettyjen teosten tekijöitä

edustavan järjestön välityksellä. Järjestön on suoran hyvityksen jakamisessa kohdeltava sekä edustamiaan että järjestön ulkopuolisia tekijöitä yhdenvertaisesti.

Opetus- ja kulttuuriministeriö valvoo, että hyvityksen käytössä ja edelleen tilittämisessä noudatetaan käyttösuunnitelmaa. Ministeriöllä on oikeus saada järjestöltä tarpeelliset tiedot valvontaa varten.

45 §

Menettelyyn, johon 1—5 momentin mukaan vaaditaan esittävän taiteilijan suostumus, sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2—4 momentissa, 3, 6—9, 11 ja 11 a §:ssä, 12 §:n 1—3 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 17 §:n 2, 3 ja 5 momentissa, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 21, 22 ja 25 b—25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 25 g §:n 1 ja 3 momentissa, 25 h, 25 i, 26, 26 a ja 26 b §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 28, 29, 29 a, 41 ja 42 §:ssä säädetään.

46 §

Menettelyyn, johon 1 ja 2 momentin mukaan vaaditaan tuottajan suostumus, sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2—4 momentissa, 6—9 §:ssä, 11 §:n 2—5 momentissa,

11 a §:ssä, 12 §:n 1—3 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 21, 22, 25 b ja 25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 25 g §:n 1 ja 3 momentissa, 26, 26 a ja 26 b §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 29 §:ssä säädetään.

46 a §

Menettelyyn, johon 1 ja 2 momentin mukaan vaaditaan tuottajan suostumus, sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2 ja 3 momentissa, 6—9 §:ssä, 11 §:n 2—5 momentissa, 11 a §:ssä, 12 §:n 1—3 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 22, 25 b ja 25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 25 g §:n 1 ja 3 momentissa, 26, 26 a ja 26 b §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 29 §:ssä säädetään.

49 a §

Tässä pykälässä tarkoitettuihin valokuviiin sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2—4 mo-

mentissa, 3 §:n 1 ja 2 momentissa, 7—9, 11 ja 11 a §:ssä, 12 §:n 1 ja 2 momentissa, 13 ja 13 a §:ssä, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 17 §:n 1 momentissa, 18 §:ssä, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 20, 22 ja 25 §:ssä, 25 a §:n 1 ja 2 momentissa, 25 b, 25 d, 25 f—25 i, 26, 26 a, 26 b, 27—29, 39, 40, 40 c, 41 ja 42 §:ssä säädetään. Jos valokuva on tekijänoikeuden kohteena, voidaan vedota tekijänoikeuteen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

Lain 26 a §:n 2 momentissa tarkoitettun tutkimuksen tulokset otetaan ensimmäisen ker-
ran huomioon valmisteltaessa valtion vuoden
2017 talousarvioesitystä.

Tällä lailla kumottuja 26 c—26 f ja
26 h §:ää sovelletaan kuitenkin vuonna 2014
kerättyyn maksuun ja sen maksamiseen hyvi-
tyksenä tekijöille.

Kumotussa 26 e §:ssä tarkoitettua suorit-
tua maksua vastaavaa palautusta voidaan ha-
kea kumotussa 26 b §:ssä tarkoitettulta järjes-
töltä 31 päivään maaliskuuta 2015.

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2014

Pääministerin sijainen, valtiovarainministeri

ANTTI RINNE

Kulttuuri- ja asuntonministeri *Pia Viitanen*

*Liite
Rinnakkaisteksti*

Laki

tekijänoikeuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan tekijänoikeuslain (404/1961) 26 c—26 f ja 26 h §, sellaisina kuin ne ovat, 26 c, 26 e ja 26 h § laissa 821/2005, 26 d § laeissa 442/1984, 34/1991, 1254/1994 ja 1442/2009 ja 26 f § laissa 442/1984, sekä
muutetaan 26 a ja 26 b §, 45 §:n 7 momentti, 46 §:n 3 momentti, 46 a §:n 3 momentti ja 49 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 26 a § laeissa 821/2005 ja 663/2008, 26 b § ja 49 a §:n 3 momentti laissa 821/2005 sekä 45 §:n 7 momentti, 46 §:n 3 momentti ja 46 a §:n 3 momentti laissa 763/2013, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

26 a §

Jos yleisön keskuuteen levitettäväksi valmistetaan tai tuodaan maahan ääni- tai kuvanauha taikka muu laite, johon teos voidaan tallentaa ja jota merkittävässä määrin käytetään teoksen kappaleen valmistamiseen yksityiseen käyttöön, valmistajan tai maahantuojan on suoritettava laitteen esitysajan tai tallennuskapasiteetin perusteella vahvistettava maksu käytettäväksi suorana hyvityksenä teosten tekijöille sekä välillisenä hyvityksenä tekijöille heidän yhteisiin tarkoituksiinsa. Hyvitys maksetaan tekijöille lukuisia tietyn alan Suomessa käytettyjen teosten tekijöitä edustavan järjestön välityksellä opetusministeriön vuosittain hyväksymän maksuvarojen käyttösuunnitelman mukaisesti.

Sen, joka tarjoaa jälleenmyytäväksi I momentissa tarkoitetun valmistajan tai maahantuojan myymän laitteen, on 26 b §:ssä tarkoitettujen järjestöjen kehotuksesta osoitettava, että laitteesta on suoritettu maksu järjestölle. Jos maksua ei ole suoritettu, jälleenmyyjän on suoritettava maksu. Jälleenmyyjällä on kuitenkin oikeus vaatia suorittamansa maksu maksusta ensisijaisesti vastuussa olevalta valmistajalta tai maahantuojalta taikka maksusta toissijaisesti vastuussa olevalta toiselta jälleenmyyjältä, jolta laite on hankittu jäl-

26 a §

Valtio maksaa tekijöille hyvitystä teoksen kappaleiden valmistamisesta yksityiseen käyttöön. Hyvitys maksetaan valtion talousarvioon otettavasta määrärahasta, jonka tulee olla määrältään sellainen, että sitä voidaan pitää kohtuullisena hyvityksenä teosten kappaleiden valmistamisesta yksityiseen käyttöön.

Yksityistä kappaleen valmistamista ja sen yleisyyttä tutkitaan hyvityksen oikean mitoituksen määrittelemiseksi. Tutkimuksen tekee opetus- ja kulttuuriministeriön hyväksymä puolueeton tutkimuslaitos.

leenmyytäväksi.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään liikenne- ja viestintäministeriön sekä työ- ja elinkeinoministeriön annettua asiasta lausuntonsa, mitkä laitteet kuuluvat I momentissa tarkoitetun maksun piiriin ja mikä on maksun suuruus. Ennen asetuksen antamista opetusministeriö neuvottelee I momentissa tarkoitettuja valmistajia ja maahantuojia sekä tekijöitä edustavien järjestöjen ja kuluttajaviranomaisten kanssa. Maksu tulee vahvistaa suuruudeltaan sellaiseksi, että sitä voidaan pitää sopivana hyvityksenä teosten kappaleiden valmistamisesta yksityiseen käyttöön. Laittekohtaiselle kokonaismäärälle tulee vahvistaa yläraja, jota maksu ei saa ylittää. Maksun suuruutta vahvistettaessa tulee ottaa huomioon saatavilla oleva tutkimustieto yksityisen kappaleen valmistamisen yleisyydestä sekä se, missä määrin yksityisen kappaleen valmistamisen estäviä teknisiä toimenpiteitä on käytetty yleisön saataviin saatettujen teosten suojana. Laitetyypeittäin tulee lisäksi ottaa huomioon se, missä määrin laitetta on mahdollista käyttää kappaleiden valmistamiseen teknillä toimenpiteillä suojatuista ja suojaamattomista teoksista.

26 b §

Maksu suoritetaan lukuisia Suomessa käytettyjen teosten tekijöitä edustavalle järjestölle, jonka opetusministeriö on hakemuksesta hyväksynyt tehtävään määrääjäksi, enintään viideksi vuodeksi. Tehtävään voidaan hyväksyä kerrallaan vain yksi järjestö. Hyväksyttävällä järjestöllä tulee olla taloudellinen ja toiminnallinen valmius ja kyky hoitaa asioita hyväksymispäätöksen mukaisesti. Järjestön tulee vuosittain antaa opetusministeriölle selvitys hyväksymispäätöksen nojalla tekemistään toimista. Opetusministeriön päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes asia on lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu. Hyväksymisen edellytyksenä on, että järjestö sitoutuu käyttämään opetusministeriön ja järjestön vuosittain sopiman osan maksun tuotosta välillisenä hyvityksenä tekijöille heidän yhteisiin tarkoituksiinsa opetusministeriön hyväksymän maksuvarojen käyttösuunnitelman mukaisesti.

Maksun tuotosta vähennetään hallintokustannukset.

Valtioneuvosto asettaa opetus- ja kulttuuriministeriön esityksestä neuvottelukunnan, jonka tehtävänä on toimia neuvoo-antavana asiantuntijaelimenä yksityistä kappaleen valmistamista koskevassa tutkimuksessa. Neuvottelukunnan toimikausi on neljä vuotta.

26 b §

Hyvitys maksetaan opetus- ja kulttuuriministeriön vuosittain hyväksymän hyvitysvarojen käyttösuunnitelman mukaisesti suorana hyvityksenä teosten tekijöille ja välillisenä hyvityksenä tekijöille heidän yhteisiin tarkoituksiinsa.

Hyvitys maksetaan tekijöille lukuisia tietyn alan Suomessa käytettyjen teosten tekijöitä edustavan järjestön välityksellä. Järjestön on

suoran hyvityksen jakamisessa kohdeltava sekä edustamiaan että järjestön ulkopuolisia tekijöitä yhdenvertaisesti.

Opetus- ja kulttuuriministeriö valvoo, että hyvityksen käytössä ja edelleen tilittämisessä noudatetaan käyttösuunnitelmaa. Ministeriöllä on oikeus saada järjestöltä tarpeelliset tiedot valvontaa varten.

26 c §

Opetusministeriö voi antaa järjestölle tarkempia määräyksiä maksun hallinnoinnista. Ministeriö valvoo, että maksua hallinnoidaan määräysten mukaisesti ja että sen käytössä noudatetaan käyttösuunnitelmaa. Opetusministeriöllä on oikeus saada järjestöltä tarpeelliset tiedot valvontaa varten.

Opetusministeriö voi peruuttaa järjestöä koskevan hyväksymisen, jollei järjestö noudata sille annettuja määräyksiä tai käyttösuunnitelmaa taikka anna valvonnassa tarvittavia tietoja ja jos järjestö hyväksymispäätöstä ja sen ehtoja rikkomalla syyllistyy vakaviin tai olennaisiin rikkomuksiin tai laiminlyönteihin ja jolleivät järjestölle annetut huomautukset ja varoitukset ole johtaneet toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen.

(kumotaan)

26 d §

Järjestöllä on oikeus tullilain (573/78) salsapitosäännösten estämättä saada tulliviranomaiselta perinnässä tarvittavat tiedot yksittäisistä tuontieristä.

Laitteen valmistajan tai maahantuojan sekä järjestön erikseen vaatiessa 26 a §:n 2 momentissa tarkoitetun myyjän on annettava järjestölle perinnässä tarvittavat tiedot valmistamistaan, maahantuomistaan tai myytäviksi tarjoamistaan laitteista.

Joka 1, 2, 5 tai 6 momentin nojalla on saanut tiedon toisen liiketoimista, ei saa sitä oikeudettomasti käyttää eikä muille ilmaista.

Tulliviranomainen saa luovuttaa laitteen maahantuojalle ainoastaan, jos maahantuoja osoittaa maksaneensa maksun järjestölle tai antaneensa järjestölle sen hyväksymän vakuuden maksun suorittamisesta. Järjestö voi antaa määräajaksi tai toistaiseksi suostumuksensa laitteen luovutukselle ennen maksun suorittamista tai vakuuden asettamista, jos on perusteltua aihetta olettaa, että maahantuoja suorittaa maksun asianmukaisesti. Järjestö voi peruuttaa suostumuksen, jos maahantuoja

(kumotaan)

laiminlyö maksun suorittamisen tai 2 momentissa tarkoitettujen tietojen antamisen.

Aluehallintovirasto voi järjestön hakemuksesta velvoittaa valmistajan, maahantuojan tai 26 a §:n 2 momentissa tarkoitettun myyjän täyttämään 2 momentissa tarkoitettun velvollisuutensa sakon uhalla. Uhkasakon asettamisessa ja maksettavaksi määräämisessä noudatetaan muutoin, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

Aluehallintovirastolla on oikeus 26 a §:n 1 momentissa tarkoitettun maksuvelvollisuuden noudattamisen valvomiseksi toimittaa tarkastus. Laitteen valmistajan, maahantuojan tai 26 a §:n 2 momentissa tarkoitettun myyjän on tarkastusta varten päästettävä tarkastuksen suorittaja hallinnassaan oleviin liike- ja varastotiloihin, maa-alueille ja kulkuneuvoihin sekä vaadittaessa esitettävä kirjanpitoa, liikekirjeenvaihtonsa, tietojenkäsittelyn tallenteensa ja muut asiakirjat, joilla voi olla merkitystä valvonnassa. Tarkastuksen suorittajalla on oikeus ottaa jäljennöksiä tarkastettavista asiakirjoista. Tarkastuksen suorittajalla on oikeus käyttää asiantuntijana järjestön määräämää henkilöä. Aluehallintovirastolla on oikeus luovuttaa perinnässä tarpeelliset tiedot järjestölle.

Poliisi on velvollinen tarvittaessa antamaan aluehallintovirastolle virka-apua tälle 6 momentin nojalla kuuluvien tehtävien suorittamiseksi.

26 e §

(kumotaan)

Laitteen käyttäjällä tai maastaviejällä on oikeus saada järjestöltä suoritettua maksua vastaava palautus laitteista:

- 1) jotka viedään maasta;
- 2) joita käytetään ammattimaiseen taikka opetuksessa tai tieteellisessä tutkimuksessa tapahtuvaan kappaleen valmistamiseen tämän lain mukaan suojatusta aineistosta;
- 3) joita käytetään vammaisille tarkoitettujen tallenteiden valmistamiseen;
- 4) joita käytetään tietojenkäsittelyn muisti- tai tallennusvälineiksi ammattimaisessa toiminnassa.

Jollei palautusta vaadita todisteellisesti kolmen kuukauden kuluessa sen vuoden päätyemisestä, jona oikeus palautukseen on syntynyt, oikeus raukeaa.

Maksun perivä järjestö voi antaa luvan siihen, että maksun palautukseen 1 momentin

2—4 kohdan mukaan oikeutettu käyttäjä saa ostaa 26 a §:ssä tarkoitettua valmistajalta, maahantuojalta tai jälleenmyyjältä taikka tuoda itse maahan omaan mainituissa kohdissa tarkoitettuun käyttöön 26 a §:n 1 momentissa tarkoitettua laitteen ilman hyvitysmaksua.

26 f §

(kumotaan)

Milloin voidaan osoittaa, että käyttäjällä tai maastaviejällä olisi 26 e §:n 1 momentin mukaan oikeus palautukseen kaikista tiettyyn tuonti- tai valmistuserään kuuluvista laitteista tai huomattavasta osasta niitä, voidaan maksu tältä osin jättää perimättä.

26 h §

(kumotaan)

Tarkemmat säännökset 26 a—26 f §:n täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

45 §

45 §

Menettelyyn, johon 1—5 momentin mukaan vaaditaan esittävän taiteilijan suostumus, sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2—4 momentissa, 3, 6—9, 11 ja 11 a §:ssä, 12 §:n 1—3 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 17 §:n 2, 3 ja 5 momentissa, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 21, 22 ja 25 b—25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 25 g §:n 1 ja 3 momentissa, 25 h, 25 i, 26, 26 a—26 f ja 26 h §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 28, 29, 29 a, 41 ja 42 §:ssä säädetään.

Menettelyyn, johon 1—5 momentin mukaan vaaditaan esittävän taiteilijan suostumus, sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2—4 momentissa, 3, 6—9, 11 ja 11 a §:ssä, 12 §:n 1—3 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 17 §:n 2, 3 ja 5 momentissa, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 21, 22 ja 25 b—25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 25 g §:n 1 ja 3 momentissa, 25 h, 25 i, 26, 26 a ja 26 b §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 28, 29, 29 a, 41 ja 42 §:ssä säädetään.

46 §

46 §

Menettelyyn, johon 1 ja 2 momentin mukaan vaaditaan tuottajan suostumus, sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2—4 momentissa, 6—9 §:ssä, 11 §:n 2—5 momentissa, 11 a §:ssä, 12 §:n 1—3 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 21, 22, 25 b ja 25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 25 g §:n 1 ja 3 momentissa, 26, 26 a—26 f ja 26 h §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 29 §:ssä säädetään.

Menettelyyn, johon 1 ja 2 momentin mukaan vaaditaan tuottajan suostumus, sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2—4 momentissa, 6—9 §:ssä, 11 §:n 2—5 momentissa, 11 a §:ssä, 12 §:n 1—3 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 21, 22, 25 b ja 25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 25 g §:n 1 ja 3 momentissa, 26, 26 a ja 26 b §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 29 §:ssä säädetään.

46 a §

Menettelyyn, johon 1 ja 2 momentin mukaan vaaditaan tuottajan suostumus, sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2 ja 3 momentissa, 6—9 §:ssä, 11 §:n 2—5 momentissa, 11 a §:ssä, 12 §:n 1—3 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 22, 25 b ja 25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 25 g §:n 1 ja 3 momentissa, 26, 26 a—26 f ja 26 h §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 29 §:ssä säädetään.

49 a §

Tässä pykälässä tarkoitettuihin valokuviin sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2—4 momentissa, 3 §:n 1 ja 2 momentissa, 7—9, 11 ja 11 a §:ssä, 12 §:n 1 ja 2 momentissa, 13 ja 13 a §:ssä, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 17 §:n 1 momentissa, 18 §:ssä, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 20, 22 ja 25 §:ssä, 25 a §:n 1 ja 2 momentissa, 25 b, 25 d, 25 f—25 i, 26, 26 a—26 f, 26 h, 27—29, 39, 40, 40 c, 41 ja 42 §:ssä säädetään. Jos valokuva on tekijänoikeuden kohteena, voidaan vedota tekijänoikeuteen.

46 a §

Menettelyyn, johon 1 ja 2 momentin mukaan vaaditaan tuottajan suostumus, sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2 ja 3 momentissa, 6—9 §:ssä, 11 §:n 2—5 momentissa, 11 a §:ssä, 12 §:n 1—3 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 22, 25 b ja 25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 25 g §:n 1 ja 3 momentissa, 26, 26 a ja 26 b §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 29 §:ssä säädetään.

49 a §

Tässä pykälässä tarkoitettuihin valokuviin sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2—4 momentissa, 3 §:n 1 ja 2 momentissa, 7—9, 11 ja 11 a §:ssä, 12 §:n 1 ja 2 momentissa, 13 ja 13 a §:ssä, 14 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a—16 e §:ssä, 17 §:n 1 momentissa, 18 §:ssä, 19 §:n 1, 2 ja 5 momentissa, 20, 22 ja 25 §:ssä, 25 a §:n 1 ja 2 momentissa, 25 b, 25 d, 25 f—25 i, 26, 26 a, 26 b, 27—29, 39, 40, 40 c, 41 ja 42 §:ssä säädetään. Jos valokuva on tekijänoikeuden kohteena, voidaan vedota tekijänoikeuteen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20.

Lain 26 a §:n 2 momentissa tarkoitettujen tutkimusten tulokset otetaan ensimmäisen kerän huomioon valmisteltaessa valtion vuoden 2017 talousarvioesitystä.

Tällä lailla kumottuja 26 c—26 f ja 26 h §:ää sovelletaan kuitenkin vuonna 2014 kerättyyn maksuun ja sen maksamiseen hyvityksenä tekijöille.

Kumotussa 26 e §:ssä tarkoitettua suoritettua maksua vastaavaa palautusta voidaan hakea kumotussa 26 b §:ssä tarkoitettulta järjestöltä 31 päivään maaliskuuta 2015.